

شایانی را ارائه داشته که اهم این فعالیت‌ها در استان سیستان و بلوچستان متمرکز بوده است. به طور خلاصه ایشان تاکنون در حدود ۸ کارخانه در ایران راه اندازی نموده اند که از مهمترین آنها می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد.

- کارخانه مدرن تولید گاز اکسیژن، سال ۱۳۷۲ در شهرستان زاهدان که این کارخانه اولین واحد در نوع خود است که موفق به اخذ نشان استاندارد شده است.

- کارخانه‌های تولید گاز اکسیژن و نیتروژن در شهرستان زاهدان و شهرستان زابل

- کارخانه تولید لوله‌های پنج لایه پلی پایپ، سال ۱۳۸۳ در شهرستان

مهندس کشمیری در فروردین ماه ۱۳۳۱ در یک خانواده فرهنگی، مذهبی در شهرستان زاهدان متولد شد. دوره‌های ابتدایی و متوسطه را در دبستان شاه سابق و دبیرستان مهران زاهدان در رشته ریاضی با رتبه شاگرد اولی به پایان رسانده و در سال ۱۳۵۰ در رشته پزشکی دانشگاه مشهد پذیرفته و مشغول به تحصیل شد. او پس از یک سال تحصیل تغییر رشته داد و در سال ۱۳۵۱ از طریق کنکور سراسری در رشته مکانیک دانشکده فنی تبریز پذیرفته شد. ایشان در شهریور ماه ۱۳۵۵ با رتبه ممتازی از دانشکده فنی تبریز فارغ‌التحصیل شد و در سال ۱۳۵۶ خدمت نظام خود را در پایگاه نیروی دریایی بندرعباس به پایان رساند. وی در طی نزدیک به ۳۰ سال فعالیت مستمر و مؤثر خود خدمات

با فاطرات... مصاحبه با مهندس کشمیری فارغ التحصیل دوره پانزدهم دانشکده و کارآفرین برتر سال ۱۳۸۵

به اهتمام: مهسا امیرجانی
دانش آموخته دانشکده عمران دانشگاه عمران تبریز





زاهدان که واحد فوق مدرن ترین کارخانه در نوع خود در ایران است. کارخانه تولید لوله های دو جداره فاضلابی Corrugated pipes از دیگر واحدهای مدرنی است که در زاهدان و در بهمن ماه ۸۴ توسط ایشان راه اندازی گردیده است. کارخانه فوق اولین واحد در نوع خود در خاورمیانه است که قادر است لوله های مذکور را در اقطار از ۲۰۰ میلیمتری تا ۱۴۰۰ میلیمتر و با بهره گیری از تکنولوژی انحصاری Coupling

In Line Double Skin (کوپلینگ سرخود) تولید نماید.

مهندس کشمیری در حال حاضر مشغول راه اندازی کارخانه تولید انواع قطعات یدکی با استفاده از تکنولوژی مدرن پودر می باشد. با ایشان که به عنوان یکی از کارآفرینان برتر کشور در سال ۱۳۸۵ انتخاب و مورد تقدیر قرار گرفته اند به صحبت نشستیم که متن این گفتگو در ادامه به حضورتان تقدیم می گردد.

پیام: جناب آقای مهندس کشمیری با تشکر از اینکه وقت خود را در اختیار نشریه پیام قرار دادید لطفاً از سالهای آغازین زندگی و تحصیل خود در شهرستان زاهدان صحبت کنید.

کشمیری: من در یک خانواده فرهنگی، مذهبی در شهرستان زاهدان به دنیا آمدم. پدر و مادرم که اصالتاً بیرجندی می باشند به عنوان اولین دبیران شهرستان زاهدان حدوداً در سال ۱۳۲۷ به این شهرستان عزیمت و در آنجا اقامت نمودند. بدین ترتیب من تحصیلات ابتدایی و دوره متوسطه خود را در زاهدان انجام داده ام. همانطور که می دانید استان سیستان و بلوچستان منطقه محرومی در کشور بوده و متأسفانه هنوز نیز هست. سابقاً در این استان معمولاً به علت فقر فرهنگی خانواده ها و عدم بهره مند بودن از دبیرانی برجسته و باتجربه و نیز عدم وجود کلاس های تقویتی، دانش آموزان به سختی می توانستند کنکور بدهند و پذیرفته شدن در رشته های مهم کنکور دانشگاه ها، تقریباً غیرممکن بود. من در چنین شرایطی توانستم در رشته پزشکی دانشگاه مشهد پذیرفته شده و ادامه تحصیل بدهم.

پ: چرا با وجود آنکه در دوران متوسطه در رشته ریاضی تحصیل کرده بودید رشته پزشکی را برای ادامه تحصیل انتخاب کردید؟ و بفرمایید که چطور شد دوباره یک رشته فنی را برای ادامه تحصیل انتخاب نمودید؟

ک: علت انتخاب رشته پزشکی در کنکور سراسری، تشویق و ترغیب برادر بزرگترم بود که متأسفانه مبتلا به عارضه سرطان شده بود. او که سه سال بزرگ تر از من بود، یکی از نوابغ آن زمان کشور محسوب می شد. متأسفانه هنوز یک سال از تحصیل من در رشته پزشکی نگذشته بود که او فوت کرد و غم و غصه و تآلمات روحی ناشی از دست



دادن برادر، باعث شد تا من به فکر تغییر رشته بیفتم. هرچند فرصتی برای مطالعه و کسب آمادگی برای شرکت در کنکور سراسری نبود، با این وجود با توجه به بضاعت علمی که از قبل داشتم، توانستم در رشته مکانیک دانشکده فنی تبریز قبول شوم. البته در آن زمان اکثر دانشگاه ها شاید به جهت مسایل سیاسی، دانشجویانی که قبلاً در دانشگاه ها قبول شده بودند را مجدداً نمی پذیرفتند و در آن زمان فقط دانشگاه های شیراز و تبریز

دانشجو می پذیرفتند که من رشته تحصیلی دوم را مکانیک فنی تبریز انتخاب کردم و قبول شدم. البته انتخاب رشته مکانیک دلیل خاصی نداشت، شاید در آن زمان تصور می کردم مکانیک دامنه وسیع تری دارد و از اهمیت بیشتری برخوردار است.

پ: لطفاً از حال و هوای آن روزهای شهر تبریز و دانشکده فنی برایمان بگویید.

ک: من از شهر تبریز خاطرات زیادی دارم خاصه از مردم سلحشور و مهمان نواز و آزاده تبریز. از آن جایی که معمولاً تمام وقت خود را صرف درس و بحث می کردم، کمتر فرصتی دست می داد تا با آثار باستانی و مناطق دیدنی این شهر و کلاً آذربایجان شرقی آشنا شوم. اما چیزهایی که هیچوقت از یاد نمی برم غسل طبیعی و سرشیرهای مغازه های خیابان فردوسی تبریز و یا چلوکبابی مرحوم حاج علی است که در بازار واقع بود و ما معمولاً جمعه ها برای صرف ناهار با دوستان به آنجا می رفتیم و شکمی از عزا در می آوردیم!

در مورد حال و هوای دانشکده در آن روزها به یاد دارم که فضای دانشگاه، بخصوص دانشکده فنی بسیار سیاسی بود. فکر می کنم در سال ۵۳ بود که دانشگاه تبریز مانند هر سال تا آرام شد و البته در آن سال شلوغی از سال های قبل بیشتر و طولانی تر بود. پس از حدود سه هفته نامنی وزد و خورد دانشجویان با پلیس و گارد دانشگاه، یک روز صبح که وارد دانشگاه شدم، دیدم جلوی درب ورودی هر دانشکده افراد زیادی از گارد دانشگاه ایستاده اند و کارت دانشجویان را کنترل کرده و طبق لیستی که در اختیار دارند و از قبل تنظیم شده بود، بعضی از دانشجویان را که در نامنی دانشگاه نقش مهمی داشته اند را دستگیر و با خود می برند.

من نیز همانند تعداد زیادی دستگیر و بازداشت شدم تا اینکه نهایتاً به دو ماه محرومیت از تحصیل محکوم شدم. البته تعدادی از دوستانم به یک تا شش ماه و حتی یک سال نیز محرومیت محکوم شدند. برای بعضی از دانشجویان نیز جریمه های سنگین تری در نظر گرفته شد به عنوان نمونه برخی از بچه ها را اخراج و به عنوان سرباز صفر به

پادگان‌های نظامی اعزام کردند

بعد از این قضایا در آن سال، دانشکده فنی که مانند همیشه عامل اصلی اعتصابات و شلوغی دانشگاه بود کلاً به مدت یک ترم تعطیل گشت. در آن سال به دلیل جرمه‌هایی که برای من در نظر گرفته شده بود ۲۰ واحد نمره صفر در کارنامه من منظور شد که در حال حاضر نیز به همین حالت باقی مانده، متأسفانه بعد از انقلاب نیز هیچ یک از دوستان به این موضوع توجهی نکردند و اقدامی صورت نگرفت. ظاهراً قرار نیست هیچ دولتی با هر گرایشی به مسائل دانشجویی اهمیت بدهد پ: در آن زمان کدامیک از اساتید در دانشکده فنی در رشته مکانیک

تدریس می‌کردند؟

ک: متأسفانه بعضی از استادان آن زمان نیز یا مرحوم شده اند (خدایان رحمتشان کند) و یا بازنشسته شده‌اند. نام بعضی‌ها را به خاطر دارم. مرحوم دکتر صمد مولانا، مرحوم مهندس ناصح زاده، آقای دکتر خوشروان، آقای دکتر لامعی و آقای دکتر اسلامی و . . . که بازنشسته شده‌اند. خیلی دوست دارم در اینجا از زحمات همه اساتید دانشکده فنی تبریز که با دلسوزی همواره راهنمای ما بودند تشکر کنم. پ: جناب مهندس لطفاً از فعالیت‌های ۳۰ ساله خود برایمان صحبت کنید و بفرمایید. چه مسیری طی نموده‌اید که امروز به عنوان یکی از کارآفرینان برتر کشور شناخته شده‌اید؟

ک: پس از فارغ‌التحصیل شدن از دانشکده فنی و اتمام دوره نظام، در تاریخ ۱۳۵۶/۱۲/۲۰ نسبت به تأسیس یک شرکت ساختمانی و تأسیساتی اقدام و بدین ترتیب شروع به کار نمودم. در قالب این شرکت پروژه‌های ساختمانی و تأسیساتی زیادی را در سطح استان سیستان و بلوچستان انجام دادم. تا اینکه در سال ۱۳۶۲ با دو تن از دوستانم یک کارخانه مدرن تولید انواع میخ در شهرستان ایرانشهر راه‌اندازی کردیم که بعدها به دلایلی سهام خود را در آنجا واگذار نمودم.

در سال ۱۳۷۲ به دلیل نیاز شدید استان سیستان و بلوچستان خاصه مراکز درمانی و خدمات پزشکی، نسبت به راه‌اندازی یک کارخانه مدرن تولید گاز اکسیژن اقدام نمودم. ماشین‌آلات واحد فوق ساخت شرکت Linde آلمان بوده و کارخانه فوق اولین واحد در نوع خود در ایران است که موفق به اخذ نشان استاندارد شده است. تاکنون دو واحد تولید گاز اکسیژن و نیتروژن دیگر نیز در شهرستان زاهدان و زابل ایجاد کرده‌ام که در حال حاضر محصولات واحد فوق به خارج از کشور نیز صادر می‌شود.

کارخانه تولید لوله‌های پنج لایه به نام پلی پایپ یک دیگر از کارخانجات تولیدی می‌باشد که در سال ۱۳۸۳ در شهر زاهدان راه‌اندازی نمودم. ماشین‌آلات کارخانه فوق ساخت شرکت Unicor آلمان بوده و از پیشرفته‌ترین ماشین‌آلات در جهان می‌باشد. واحد فوق مدرن‌ترین کارخانه در نوع خود در ایران است. کارخانه تولید لوله‌های دو جداره فاضلابی Corrugated pipes از دیگر واحدهای مدرنی

است که در زاهدان و در بهمن ماه ۸۴ راه‌اندازی گردید. کارخانه فوق اولین واحد در نوع خود در خاورمیانه است که قادر است لوله‌های مذکور را در اقطار از ۲۰۰ میلیمتر الی ۱۴۰۰ میلیمتر و با استفاده از ماشین‌آلات شرکت Corma کانادا و با بهره‌گیری از تکنولوژی انحصاری In Line Double Skin Coupling (کوپلینگ سرخود) تولید نماید. در حال حاضر مشغول تأسیس و راه‌اندازی کارخانه تولید انواع قطعات یدکی هستیم که در این واحد از تکنولوژی مدرن پودر برای تولید قطعات استفاده خواهد شد.

هم‌اکنون بنده عضویت هیئت مدیره و مدیرعاملی شرکت‌های فوق را به عهده دارم. سهام کارخانجات فوق به نام اینجانب و همسر و فرزندانم می‌باشد.

پ: جناب کشمیری آشنایی شما با کانون فارغ‌التحصیلان تبریز چگونه بوده است؟

ک: بیش از یک سال است که توسط یکی از دوستان هم‌کلاسی با کانون فارغ‌التحصیلان دانشکده فنی آشنا شدم و از این هماهنگی و همکاری و آشنایی بسیار خوشحال بوده و آن را بسیار مفید می‌دانم. متأسفانه به علت مشغله فراوان از فعالیت‌های ورزشی و فرهنگی برعکس دوران تحصیل دور مانده‌ام. امیدوارم از طریق کانون بتوانم بیشتر از قبل با دوستان مرتبط بوده و فعالیت کنم.

پ: به نظر شما گردهمایی‌های فصلی و دیگر فعالیت‌های کانون چقدر توانسته در ارتباط بین اعضا مؤثر باشد؟

ک: کانون فارغ‌التحصیلان دانشگاه که با همت عده‌ای از عزیزان علاقمند و زحمتکش تأسیس شده و اداره می‌شود مایه مباحثات و افتخار بنده است. افسوس که من خیلی دیر با این کانون علمی و اجتماعی آشنا شدم.

این فعالیت کانون را از دو جهت بسیار مهم و مفید می‌دانم. اول اینکه دوستان همدیگر را می‌بینند و خاطرات تلخ و شیرین دوران جوانی زنده می‌شود. دیدار دوستان قدیمی بسیار لذت بخش و نشاط آور است.

دوم اینکه می‌توانند با یکدیگر کسب و تبادل اطلاعات علمی و تجربی و کاری کرده و به راحتی می‌توانند بعضی از مشکلات کاری یکدیگر را حل و به یکدیگر کمک نمایند.

آغاز به کار نشریه پیام، یکی از ابتکارات مهم و اساسی کانون است. نشریه پیام در بخش و انعکاس مطلوب اخبار علمی و ارتباط دادن فارغ‌التحصیلان به یکدیگر و اطلاع‌رسانی نقش اساسی و مهمی دارد. پ: با تشکر از شما در پایان اگر صحبتی یا نکته‌ی خاصی به عنوان سخن آخر دارید بفرمایید.

ک: برای عزیزان زحمتکش این نشریه آرزوی موفقیت روزافزون دارم. امیدوارم در سایه تلاش همه عزیزان، نشریه پیام به یکی از نشریه‌های علمی مهم کشور مبدل گردد.

